

תת"ע 5021/02/15 - מדינת ישראל נגד עיסא בשיר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5021-02-15 מדינת ישראל נ' עיסא בשיר
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עיסא בשיר

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק מיוחסת לנאשם עבירה של שימוש בטלפון בעת נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה. המבקש הגיש בקשה להישפט, כפר באשמה וביום 3.2 שמעתי את ראיות הצדדים.

לאחר ששמעתי והתרשמתי מהעדים ושקלתי את טענות הצדדים, **השתכנעתי מעל לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.**

על פי הדוח שערך השוטר **רפי רבאח**, הוא הבחין בנאשם מחזיק בטלפון ביד ימין, בצמוד לאזנו הימנית. השוטר הבחין בעבירה בעת שנסע מאחורי רכבו של הנאשם, וכפי שהעיד הנאשם המשיך לעשות שימוש בטלפון גם בעת שרכב המשטרה עקף את רכבו. השוטר רשם כי תגובתו של הנהג הייתה "כן דיברתי בטלפון" וכי בהמשך החל לקלל אותו וסירב לקבל את הדוח.

הנאשם חקר את השוטר ולא הצליח לסתור את גרסתו. למעשה בחקירה הנגדית אישר הנאשם גרסת השוטר באשר למסלול נסיעתו, ולא ניסה לסתור את גרסת השוטר כי הודה בפניו בעבירה.

בעדותו טען הנאשם **לראשונה** כי לא עשה שימוש בטלפון אלא במכשיר קשר. טענה זו לא עלתה בתגובה בפני השוטר, לא עלתה בישיבת ההקראה בה מסר הנאשם את גרסתו ולא עלתה בחקירה הנגדית של עד התביעה, כך שלשוטר לא הייתה הזדמנות להתייחס לטענה זו.

הנאשם, שהינו נהג מונית בעיסוקו, טען כי "בזמנו" היה לו ברכב מכשיר קשר וכן טלפון, אולם כיום לא נעשה יותר

שימוש במכשיר הקשר לשם קשר עם תחנת המוניות, "אלא באפליקציה של הטלפון". הנאשם לא הבהיר מתי התבצע שינוי זה.

מעבר לשינוי הגרסה של הנאשם, התרשמתי לשלילה מעדותו ולא נתתי אמון בגרסתו.

הנאשם ניסה ליצור רושם כאילו נרשם הדוח מאחר ולא פינה את הדרך לשוטר כאשר הגיע מאחוריו, אך לא עימת את השוטר עם טענה זו, ולמעשה לא חלק על טענת השוטר כי מדובר בכביש רחב ובו שני נתיבים, כך שלא היה צורך בפינוי דרך לשוטר שהיה בנסיעה רגילה.

לאור האמור לעיל, ובמיוחד לאור התרשמותי הישירה מהעדויות, מצאתי כי המאשימה בנטל המוטל עליה במשפט הפלילי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק הסביר, ולפיכך, כאמור לעיל, אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 909 מרץ 2016, במעמד הנאשם, וב"כ המאשימה עו"ד עוידה.

גזר דין

העבירה המיוחסת לנאשם הינה מסוג ברירת משפט ובצידה קנס בסך 1,000 ₪. עם זאת, כפי שהובהר לנאשם בטרם פתיחת המשפט ובהתאם לפסיקה, מרגע שביקש הנאשם להישפט בגין העבירה קנס זה אינו רלוונטי עוד והעונש ייקבע לפי שיקול דעתי, כלל הנסיבות לרבות עברו של הנאשם (ראו לדוגמא עפ"ת 17669-04-12 **גולן טמזורטי נ' נדינת ישראל**).

בהתאם להלכה זו כבר נגזר על אדם עונש של קנס בסך 5,000 ₪ בגין שלוש דוחות חנייה אשר הקנס המקורי בצידם היה 100 ₪ בלבד (עפ"א 22223-08-14 **חגי יונגר נ' מדינת ישראל**) ואף הוטלה פסילה על תנאי או פסילה בפועל של רשיון הנהיגה, על נהגים שעשו שימוש בטלפון בעת נהיגה וראו לדוגמא אחת מני רבות עפת 5057-11-08 **יצחק פריזאת נ' מדינת ישראל**).

במקרה דנן לחובת הנאשם לא פחות מחמש הרשעות קודמות זהות בגין עבירה זו, ובסך הכל 25 הרשעות קודמות. סבורני כי בנסיבות אלה מוצדקת עתירת המאשימה לפסילה מותנית וקנס ראוי.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח או 7 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 15.4.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד עוידה.

חתימה